

[Lange.]

ramme een, som vi maaske alle synes er sluppet for billigt, rammer andre Tusinder, som det nu engang er urimeligt at ramme.

Af Bestemmelsen om Beskatning af Goodwill ser vi, at man efter den Ændring, der er foretaget i det andet høje Ting, nu er gaaet den Vej, at man kun vil beskatte Halvdelen. Man kunde jo mene, at enten maatte det være retfærdigt at beskatte Goodwill, og saa burde vel den hele beskattes, eller ogsaa var det uretfærdigt, og saa skulde man undlade Beskatningen. Der er mange Mennesker, som ikke har anden Maade at sikre Fremtiden for sig selv og Familie paa end gennem den Værdi, de har sikret sig ved vedreven Virksomhed eller ved Tegning af en Livsforsikring. Begge disse Grupper drages nu ind under Beskatningen paa en helt ny Maade. Der er i det andet høje Ting talt om den Afstaaelsessum, en Læge kan faa ved at afstaa sin Praksis. Man kunde ogsaa tænke sig, at en Læge døde uden at have været i Stand til at efterlade sig andet til Enke og Børn end denne Afstaaelse, og jeg maa, saaledes som jeg har forstaaet Lovforslaget, gaa ud fra, at en Afstaaelsessum i saadanne Tilfælde ogsaa skal ind under Indkomstbeskatningen. Det kan i hvert Fald komme til at ramme meget haardt. Dertil kommer, at i mange Tilfælde vil Beskatningen kunne undgaas ved, at Afstaaelsessummen lægges over paa en i Handelen medfølgende Ejendom. Det er det, jeg mener, der meget hurtigt, hvis man vil fastholde disse Principper, vil føre til, at man gaar det næste Skridt. Det første Skridt, der her er Tale om, vil efter min Mening blive efterfulgt af andre Skridt. Man tror i Øjeblikket, at man værner sit eget, men Udviklingen vil vise, at man har været med til at tage det første Skridt paa en Vej, som fører til noget, man egentlig ikke vilde have været med til.

Jeg vil gerne i Forbindelse med Bestemmelserne om Goodwill spørge den højtærede Finansminister, om Ministeren ikke kunde tænke sig at gennemføre en Ændring. Jeg tror ikke, det staar i Skattelovgivningen, men det er en Skattepraksis, at Virksomheder ikke maa afskrive deres Etableringskonto. Nu er der det mærkelige ved det, at man har en Lovbestemmelse i Aktieselskabsloven, der siger, at Etableringskontoen skal afskrives med mindst 15 pCt. om Aaret, altsaa afskrives helt i Løbet af højst 7 Aar. Der siger man fra Lovgivningsmagtens Side, at Etableringskontoen er en Udgift, det er ikke en Værdi,

og derfor skal den hurtigt afskrives. Det særlige ved Etableringskontoen er, at den i langt det overvejende Antal Tilfælde bestaar i Udgifter til det offentlige, Stempelmærker til Aktiebrevne, Stempelbeskatning, Tinglysningsgebyrer for overtagne Ejendomme og andre Udgifter til det offentlige. Derfor har jeg altid syntes, det var urimeligt, at denne Udgiftspost ikke maatte gaa ind som andre Udgiftsposter enten til øjeblikkelig Afskrivning eller til Afskrivning over en Aarrække, og jeg vil som nævnt gerne rette det Spørgsmaal til den højtærede Finansminister, om han ikke kunde tænke sig at foretage en Ændring paa dette Omraade.

Bestemmelserne om Livsforsikringspolicer er blevet meget betydeligt forbedret ved den Behandling, som Lovforslaget har været Genstand for i Folketinget. Man maa egentlig forbavses over, at Forslaget overhovedet har kunnet fremsættes, som det oprindeligt var, men det var altsaa Udtryk for, hvad den højtærede Finansminister kunde have tænkt sig at gennemføre. Selv i den ændrede Skikkelse kan Bestemmelserne imidlertid virke urimeligt. Indbetaling af hele Præmiebeløbet paa een Gang behøver ikke at være Udtryk for Forsøg paa at omgaa Skattebestemmelserne. Jeg har naturligvis ingen Sympati for Bestræbelser, som gaar ud paa at omgaa de gældende lovmæssige Bestemmelser, men en saadan Indbetaling kan udmærket godt være Udtryk for, at den, der tegner en saadan Police, kun een Gang i sit Liv er i Stand til at præstere Betalingen, at der for ham er opstaaet særlige Forhold, der gør det muligt netop paa det Tidspunkt at foretage denne Præmiebetaling, men at hans hele Fremtid økonomisk er saa usikker, at han ikke er i Stand til at paatage sig fleraarige Forpligtelser. Det er dog ingen Fordel at leve under saa usikre økonomiske Forhold, som f. Eks. mange erhvervsdrivende er henviset til. Det kan derfor heller ikke begrunde en forøget Beskatning.

Et andet nyt Princip indføres derved, at i et bestemt Tilfælde maa Tab kun i begrænset Omfang fradrages i Indkomsten, medens den modsvarende Gevinst i hele sin Udstrækning skal medtages i Indkomstberegningen. Det er ikke let at overse, hvad dette Princip ført videre ud vil medføre. Efter min Mening vil man, hvis man fastslaar det paa eet Omraade, komme til, at det maa føres ud paa alle Omraader. Det drejer sig ganske vist her kun om Køb og Salg af Værdipairer, der er foretaget i Spekulationsøjemed, og vi er jo alle dybt forargede over saadanne Transaktioner, forargede